

บทความที่ 3

ผู้มีอำนาจเหนือตลาด และปัจจัยสภาพการแข่งขัน

สารบัญ

- ระบบเศรษฐกิจแบบเสรีนิยม : จากยุคปลาใหญ่กินปลาเล็ก-ปลาเร็วกินปลาช้า-ปลาที่ไซ้ 1
- ผิดไหมที่เป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาด 2
- ใครบ้างที่เป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาด 4
- อะไรบ้างคือปัจจัยสภาพการแข่งขัน 7
- ตัวอย่างการใช้อำนาจเหนือตลาดในรูปแบบต่าง ๆ 8
- บทสรุป 9

ระบบเศรษฐกิจแบบเสรีนิยม

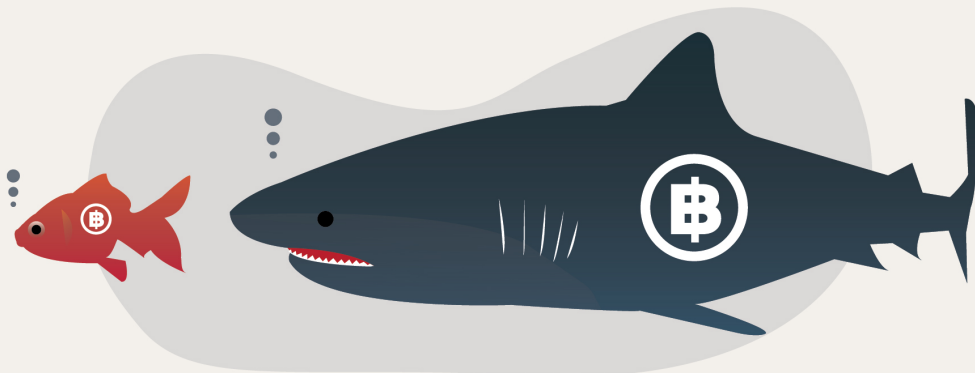
จากยุคปลาใหญ่กินปลาเล็ก - ปลาเร็วกินปลาช้า - ปลาที่ใช้

ประเทศไทยให้เสรีภาพแก่ภาคเอกชนในการเลือกประกอบธุรกิจและกำหนดกลยุทธ์ในการแข่งขันกับผู้ประกอบธุรกิจอื่นได้โดยเสรีภายใต้ระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมเสรี (laissez-faire or capitalism) แต่ทว่าเสรีภาพดังกล่าวต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตของกฎหมายการแข่งขันทางการค้า เพื่อไม่ให้เกิดการกีดกันหรือการเอารัดเอาเปรียบในการแข่งขันอย่างไม่เป็นธรรม ทำให้เกิดการผูกขาดหรือลดการแข่งขันหรือจำกัดการแข่งขันในตลาดจนทำให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศได้รับความเสียหาย

ในอดีตสภาพการแข่งขันทางการค้าของประเทศไทยยังไม่ได้เป็นไปโดยเสรีอย่างเต็มที่ทำให้เกิดวงจรธุรกิจในยุคปลาใหญ่กินปลาเล็ก โดยผู้ประกอบการรายใหญ่ใช้อำนาจเหนือตลาดกีดกันคู่แข่งในตลาด หรือใช้อำนาจเหนือตลาดเอารัดเอาเปรียบคู่แข่ง ทำให้ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่มีศักยภาพรายใหม่ ๆ ไม่สามารถเข้าสู่ตลาดหรือประกอบธุรกิจแข่งขันกับผู้ประกอบธุรกิจรายใหญ่ได้อย่างเสรีและเป็นธรรม ด้วยเหตุนี้คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าจึงมีหน้าที่แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นและป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาขึ้นอีก

ในขณะเดียวกัน ภารกิจที่สำคัญประการหนึ่งของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าคือการส่งเสริมการประกอบธุรกิจแข่งขันบนพื้นฐานกติกาเดียวกันอย่างเสรีและเป็นธรรมภายใต้การเปลี่ยนแปลงสู่ยุคดิจิทัล (digital transformation) เปรียบเหมือนปลาเร็วกินปลาช้า ซึ่งเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการทำธุรกิจทำให้ทุกองค์กรธุรกิจต้องปรับตัวอย่างรวดเร็วเป็น “องค์กรที่คล่องตัวรวดเร็ว (agile organization)” เพื่อให้บริษัทเจริญเติบโตได้อย่างรวดเร็วจากการปรับตัวที่รวดเร็วโดยไม่มีถูกเข้าไปแทรกแซงจากผู้ที่มีอำนาจเหนือตลาดซึ่งจะนำไปสู่การแข่งขันอย่างแท้จริง

โดยเฉพาะในปัจจุบันผู้ที่ชนะในสนามน้ำของการแข่งขันทางการค้ายุคใหม่ไม่ได้วัดกันที่การเป็นปลาใหญ่หรือปลาไว แต่ยังคงเป็น “ปลาที่ใช้ หรือ the right fish” ซึ่งมีหัวใจแห่งความสำเร็จในการแข่งขันประกอบด้วย 5 ใช้ คือ 1) คนที่ใช้ (right people) 2) สินค้าที่ใช้ (right product) 3) วัตถุประสงค์ที่ใช้ (right purpose) 4) วิธีที่ใช้ (right approach) และ 5) เวลาที่ใช้ (right time) เพราะในโลกแห่งการแข่งขันในยุคปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และตลาดไม่ได้กว้างใหญ่แต่แคบลงเรื่อย ๆ โดยไม่มีเส้นกั้นระหว่างออนไลน์ (online) และออฟไลน์ (offline) อีกต่อไป ด้วยเหตุนี้จึงเห็นได้ว่ากฎหมายการแข่งขันทางการค้าจึงมุ่งส่งเสริมให้มีการปรับตัวในการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อการแข่งขันที่เท่าเทียมและเป็นธรรมทั้งธุรกิจขนาดเล็ก ธุรกิจขนาดกลาง และธุรกิจขนาดใหญ่

ผิดไหมที่เป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาด

ในยุคเศรษฐกิจดิจิทัลนี้ เทคโนโลยีใหม่ ๆ ได้พัฒนาและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดสินค้าและบริการรูปแบบใหม่ขึ้นตลอดเวลา อีกทั้งพฤติกรรมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนไปทำให้ธุรกิจการค้าและการให้บริการมีการแข่งขันสูงขึ้นส่งผลให้ผู้ประกอบการต้องปรับตัวและพัฒนาความสามารถในการแข่งขันอย่างต่อเนื่อง ทั้งจากการคิดค้นนวัตกรรม พัฒนาเทคโนโลยี เพิ่มศักยภาพด้านการผลิต และนำกลยุทธ์ทางการตลาดใหม่ ๆ มาปรับใช้เพื่อแข่งขันกับผู้ประกอบการรายอื่น ๆ จนสามารถประสบผลสำเร็จทั้งมูลค่าผลประกอบการทางธุรกิจที่สูงขึ้นและสามารถครอบครองส่วนแบ่งตลาดได้เพิ่มมากขึ้นได้หลายวิธี เช่น

การประหยัดต่อขนาด (Economies of Scale) เป็นการขยายกำลังการผลิตในปริมาณมากขึ้นเพื่อลดต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อหน่วยสินค้าให้ต่ำลง

การประหยัดจากความเร็ว (Economies of Speed) เป็นการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีมาเพิ่มศักยภาพของธุรกิจ เช่น ลดเวลาและต้นทุนในการผลิต การพัฒนาสินค้าได้รวดเร็ว

การประหยัดจากขอบเขต (Economies of Scope) เป็นการประหยัดจากการประกอบธุรกิจหลายอย่างพร้อมกัน โดยใช้ทรัพยากรหรือปัจจัยการผลิตร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

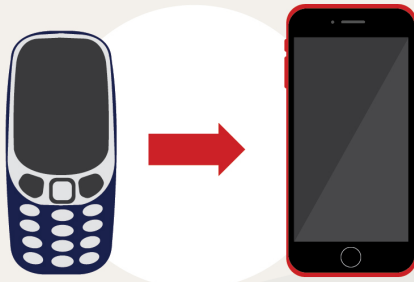
Economies of Scale

Economies of Speed

Economies of Scope

การคิดค้นนวัตกรรมและพัฒนาเทคโนโลยี ที่แตกต่างจากเดิมอย่างก้าวกระโดด ตัวอย่างเช่น กรณีที่เกิดขึ้นในธุรกิจโทรศัพท์เคลื่อนที่ ที่มีการรวบรวมฟังก์ชันการทำงานของหลายลักษณะมาอยู่ในอุปกรณ์ชิ้นเดียว อันเป็นการสร้างความสะดวกให้แก่ผู้บริโภค เช่น ในอดีตธุรกิจโทรศัพท์มือถือ iPhone ทำให้ Nokia ที่เคยเป็นอันดับหนึ่งของโลกต้องพ่ายแพ้ด้วยการพัฒนาระบบทัชสกรีนที่แทนระบบการกดปุ่ม อีกทั้งยังนำแอปพลิเคชันต่าง ๆ เข้ามาอยู่ในโทรศัพท์ ต่อมาตลาดโทรศัพท์มือถือมีการแข่งขันกันสูง โดย Samsung มีการนำระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ (Android) มาใช้พัฒนาและเปิดโอกาสให้นักพัฒนาซอฟต์แวร์สามารถนำระบบปฏิบัติการดังกล่าวมาใช้พัฒนาสินค้าของตน ทำให้ Samsung เป็นที่นิยมและสามารถผลิตสินค้าได้หลากหลายราคา ตอบสนองลูกค้ากลุ่มต่าง ๆ ได้ ในเวลาต่อมาเมื่อความนิยมของผู้บริโภคโทรศัพท์มือถือต้องการเน้นการถ่ายภาพ Huawei จึงมุ่งพัฒนานวัตกรรมทางการถ่ายภาพมาเป็นจุดขายของสินค้าของตน ทำให้ยอดขายการขายสูง จะเห็นได้ว่าผู้ประกอบการรายใหม่จะเข้ามามีบทบาทสำคัญที่ทำให้เกิดการแข่งขันและก้าวไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่อาจกลายเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาดจากการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยี

“

เป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาดนั้นไม่มีความผิดตามกฎหมาย
เว้นแต่จะใช้อำนาจเหนือตลาดอย่างไม่เป็นธรรม

”

เพราะเหตุนี้ ผู้ประกอบการธุรกิจที่ประสบผลสำเร็จทั้งมูลค่าผลประกอบการทางธุรกิจที่สูงขึ้นและส่วนแบ่งตลาดที่เพิ่มมากขึ้นเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาดนั้นไม่มีความผิดตามกฎหมาย เว้นแต่จะใช้อำนาจเหนือตลาดอย่างไม่เป็นธรรม เฮอร์ดเอาเปรียบหรือแทรกแซงการประกอบธุรกิจของคู่ค้าอย่างไม่เป็นธรรมก็อาจเข้าข่ายผิดกฎหมายการแข่งขันทางการค้า เช่น กลั่นแกล้งคู่แข่งหรือคู่ค้าโดยกำหนดราคาขายสินค้าต่ำกว่าทุน (below-cost price) ฯลฯ จึงเห็นได้ว่ากฎหมายการแข่งขันทางการค้ามุ่งส่งเสริมให้มีการประกอบธุรกิจอย่างเสรีและเป็นธรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่สังคมไทยคาดหวังและเป็นเรื่องสำคัญที่ผู้ประกอบการทุกภาคส่วนต้องคำนึงถึง

ใครบ้างที่เป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาด

เกณฑ์ผู้ประกอบการซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด

ผู้ประกอบการรายเดียว

- ส่วนแบ่งตลาด > 50%
- ยอดเงินขาย > 1,000 ล้านบาท

ผู้ประกอบการ 3 รายแรก

- สามรายแรกมีส่วนแบ่งตลาดรวม > 75%
- ยอดเงินขายของแต่ละราย > 1,000 ล้านบาท ยกเว้นผู้ประกอบการรายใดรายหนึ่งที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาต่ำกว่า 10 % หรือมียอดเงินขายต่ำกว่า 1,000 ล้านบาท

กฎหมายการแข่งขันทางการค้าได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาการเป็นผู้ประกอบการซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) กรณีผู้ประกอบการรายเดียว และ 2) กรณีผู้ประกอบการ 3 รายแรก ที่มีส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายในปีที่ผ่านมาตามที่กฎหมายกำหนด โดยมีรายละเอียดดังนี้

กรณีที่ 1 กรณีผู้ประกอบการรายเดียว เป็นกรณีผู้ประกอบการรายใดรายหนึ่งเพียงรายเดียวในตลาดสินค้าหรือบริการชนิดเดียวกันที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาตั้งแต่ 50% ขึ้นไป และมียอดเงินขายในปีที่ผ่านมาตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป ตัวอย่างเช่น

ธุรกิจจำหน่ายชิ้นส่วนเครื่องบินในประเทศ บริษัท A มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาเกินกว่า 75% ของส่วนแบ่งตลาดทั้งหมด และมียอดเงินขายในปีที่ผ่านมา 990 ล้านบาท บริษัท A จึงไม่เป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาด เพราะมียอดเงินขายในปีที่ผ่านมาต่ำกว่า 1,000 ล้านบาท

ธุรกิจจำหน่ายไม้ตัดบึกในประเทศ บริษัท B มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมา 49% ของส่วนแบ่งตลาดทั้งหมด และมียอดเงินขายในปีที่ผ่านมา 1,000 ล้านบาท บริษัท B จึงไม่เป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาด เพราะมีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาต่ำกว่า 50%

ธุรกิจเครื่องดื่มชาเขียวในประเทศ บริษัท C มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมา 51% ของส่วนแบ่งตลาดทั้งหมด และมียอดเงินขายในปีที่ผ่านมา 1,200 ล้านบาท บริษัท C จึงเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาด

ตลาด	บริษัท	ส่วนแบ่งตลาด (%)	ยอดเงินขาย (ลบ.)	ผู้มีอำนาจเหนือตลาด		เหตุผล
				เป็น	ไม่เป็น	
จำหน่ายชิ้นส่วนเครื่องบินในประเทศ	A	เกินกว่า 75%	990		✓	ยอดเงินขายต่ำกว่าเกณฑ์ (1,000 ลบ.)
จำหน่ายไม้ตัดบึกในประเทศ	B	49	1,000		✓	ส่วนแบ่งตลาดต่ำกว่าเกณฑ์ (50%)
จำหน่ายเครื่องดื่มชาเขียวในประเทศ	C	51	1,200	✓		ส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายถึงเกณฑ์

กรณีที่ 2 ผู้ประกอบธุรกิจ 3 รายแรก เป็นกรณีผู้ประกอบธุรกิจ 3 รายแรกในตลาดสินค้าใดสินค้าหนึ่งหรือบริการใด บริการหนึ่งที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมารวมกันตั้งแต่ 75% ขึ้นไป และผู้ประกอบธุรกิจแต่ละรายมียอดเงินขายในปีที่ผ่านมา ตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป ทั้งนี้ ยกเว้นกรณีผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่งที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาต่ำกว่า 10% หรือมียอดเงินขายต่ำกว่า 1,000 ล้านบาท ตัวอย่างเช่น

ธุรกิจจำหน่ายชิ้นส่วนยานยนต์ในประเทศ มีผู้ประกอบธุรกิจ 3 รายแรกในตลาด ได้แก่ บริษัท A บริษัท B และบริษัท C โดยมีส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายในปีที่ผ่านมา ดังนี้ บริษัท A มีส่วนแบ่งตลาด 40% และมียอดเงินขาย 4,000 ล้านบาท บริษัท B มีส่วนแบ่งตลาด 30% และมียอดเงินขาย 3,000 ล้านบาท และบริษัท C มีส่วนแบ่งตลาด 10% และมียอดเงินขาย 1,000 ล้านบาท ในกรณีนี้ถือว่า A บริษัท B และบริษัท C เป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาด เนื่องจากบริษัททั้ง 3 รายมีส่วนแบ่งตลาด และยอดเงินขายตามเกณฑ์ที่กำหนด

ธุรกิจเครื่องดื่มน้ำอัดลมในประเทศ มีผู้ประกอบธุรกิจ 3 รายแรกในตลาด ได้แก่ บริษัท D บริษัท E และบริษัท F โดยมีส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายในปีที่ผ่านมา ดังนี้ บริษัท D มีส่วนแบ่งตลาด 40% และมียอดเงินขาย 4,900 ล้านบาท บริษัท E มีส่วนแบ่งตลาด 30% และมียอดเงินขาย 3,600 ล้านบาท และบริษัท F มีส่วนแบ่งตลาด 9% และมียอดเงินขาย 1,100 ล้านบาท ในกรณีนี้ถือว่า บริษัท D และบริษัท E เป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาด แต่บริษัท F ไม่เป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาด เนื่องจากมีส่วนแบ่งตลาดต่ำกว่า 10%

ธุรกิจจำหน่ายกระจกในประเทศ มีผู้ประกอบธุรกิจ 3 รายแรกในตลาด ได้แก่ บริษัท G บริษัท H และบริษัท J โดยมีส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายในปีที่ผ่านมา ดังนี้ บริษัท G มีส่วนแบ่งตลาด 40% และมียอดเงินขาย 3,600 ล้านบาท บริษัท H มีส่วนแบ่งตลาด 30% และมียอดเงินขาย 2,700 ล้านบาท และบริษัท J มีส่วนแบ่งตลาด 10% และมียอดเงินขาย 900 ล้านบาท ในกรณีนี้ถือว่า บริษัท G และบริษัท H เป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาด แต่บริษัท J ไม่เป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาด เนื่องจากมียอดเงินขายต่ำกว่า 1,000 ล้านบาท

ตลาด	บริษัท	ส่วนแบ่งตลาด (%)	ยอดเงินขาย (ลบ.)	ผู้มีอำนาจเหนือตลาด		เหตุผล
				เป็น	ไม่เป็น	
จำหน่ายชิ้นส่วนยานยนต์ในประเทศ	A	40	4,000	✓		A, B, C มีส่วนแบ่งตลาดรวม > 75% และแต่ละรายมียอดเงินขาย > 1,000 ลบ.
	B	30	3,000	✓		
	C	10	1,000	✓		
จำหน่ายเครื่องดื่มน้ำอัดลมในประเทศ	D	40	4,900	✓		D, E, F มีส่วนแบ่งตลาดรวม > 75% และแต่ละรายมียอดเงินขาย > 1,000 ลบ. แต่ F ไม่เป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาด เพราะส่วนแบ่งตลาดต่ำกว่า 10%
	E	30	3,600	✓		
	F	9	1,100		✓	
จำหน่ายกระจกในประเทศ	G	40	3,600	✓		G, H, J มีส่วนแบ่งตลาดรวม > 75% และ G, H มีรายได้ยอดเงินขาย > 1,000 ลบ. แต่ J ไม่เป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาด เพราะมียอดเงินขายต่ำกว่า 1,000 ลบ.
	H	30	2,700	✓		
	J	10	900		✓	

นอกจากนี้ การนับส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายของผู้ประกอบธุรกิจรายหนึ่งซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดนั้น กฎหมายได้กำหนด “ให้นับรวมส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายในตลาดสินค้าใดสินค้าหนึ่งหรือบริการใดบริการหนึ่งของบรรดาผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบาย หรืออำนาจสั่งการด้วย (อ่านรายละเอียดเพิ่มเติมได้ในประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. 2561 ที่เว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า (www.otcc.or.th)) และให้ถือว่าบรรดาผู้ประกอบธุรกิจที่มีส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายรวมกันดังกล่าว เป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด” ทั้งนี้ ผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการจะถือว่าบรรดาผู้ประกอบธุรกิจนั้นมีสถานะเสมือนเป็นหน่วยธุรกิจเดียวกัน (Single Economic Entity) เช่น การนับส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายที่ครอบคลุมบริษัทแม่และบริษัทลูก และ บริษัทแต่ละบริษัทนั้นต้องเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่อยู่ในตลาดเดียวกันเท่านั้น

ตัวอย่างเช่น ธุรกิจจำหน่ายปุ๋ยเคมีในประเทศ บริษัท 5 ลำดับแรก มียอดเงินขายของแต่ละรายเป็นจำนวนเงินเกินกว่า 1,000 ล้านบาท และมีส่วนแบ่งตลาด ดังนี้ บริษัท A มีส่วนแบ่งตลาด 40% บริษัท B มีส่วนแบ่งตลาด 5% บริษัท C มีส่วนแบ่งตลาด 5% บริษัท D มีส่วนแบ่งตลาด 5% และบริษัท E มีส่วนแบ่งตลาด 3% จะเห็นได้ว่าในธุรกิจจำหน่ายปุ๋ยเคมี หากพิจารณาจากส่วนแบ่งตลาดในเบื้องต้น โดยยังไม่ได้หาข้อมูลตามหลักการพิจารณาความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการเพิ่มเติม จะกล่าวว่า ไม่มีบริษัทใดเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาด แต่เมื่อคณะกรรมการได้ตรวจสอบเพิ่มเติมแล้วพบว่า

- บริษัท A ถือหุ้นที่มีสิทธิออกเสียง 60% ของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดในบริษัท B
- บริษัท A มีอำนาจทางตรงควบคุมคะแนนเสียงส่วนใหญ่ในที่ประชุมผู้ถือหุ้นของบริษัท C
- บริษัท A มีอำนาจควบคุมทางอ้อมของการแต่งตั้งกึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดในบริษัท D

เมื่อทั้ง 4 บริษัทอยู่ในตลาดเดียวกัน (ตลาดจำหน่ายปุ๋ยเคมี) และมีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการที่หน่วยธุรกิจเดียวกัน ดังนั้น การนับส่วนแบ่งตลาดของบริษัท A บริษัท B บริษัท C และบริษัท D จึงนำมารวมกัน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 55% และมียอดเงินขายรวมกันสูงกว่า 4,000 ล้านบาท จึงกล่าวได้ว่า บริษัท A บริษัท B บริษัท C และบริษัท D เป็นหน่วยธุรกิจเดียวกันและเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดในตลาดจำหน่ายปุ๋ยเคมี

อย่างไรก็ตาม ในกรณีตามตัวอย่างข้างต้นหากโจทย์เปลี่ยนเป็นว่า บริษัท B บริษัท C ไม่ได้ประกอบธุรกิจในตลาดเดียวกับบริษัท A แต่มีบริษัท D เท่านั้นที่อยู่ในตลาดเดียวกับบริษัท A ดังนั้น ถ้าต้องการคำนวณหาส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายของบริษัท A จะไม่นับรวมบริษัท B บริษัท C เนื่องจากอยู่นอกตลาดกับบริษัท A แต่จะนำส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายของบริษัท D มารวมกับบริษัท A เพราะอยู่ในตลาดเดียวกันและเป็นหน่วยธุรกิจเดียวกัน สรุปได้ว่า หน่วยธุรกิจเดียวกันของบริษัท A มีส่วนแบ่งตลาดรวมเท่ากับ 45 % ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่ประกาศกำหนด จึงไม่เข้าข่ายเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด

อะไรบ้างคือปัจจัยสภาพการแข่งขัน?

ปัจจัยสภาพการแข่งขันของตลาด มีส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจเริ่มต้นประกอบกิจการ และยังเป็นแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการเพิ่มปริมาณการผลิตหรือขยายกิจการ รวมทั้งเป็นแรงผลักดันให้มีผู้ประกอบการรายใหม่เข้ามาในตลาด ด้วยเหตุนี้ปัจจัยสภาพการแข่งขันของตลาดจึงเป็นสิ่งสำคัญในการส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันในตลาดสินค้าและบริการ นอกจากนี้ กฎหมายการแข่งขันทางการค้าได้กำหนดว่า ในการพิจารณาผู้มีอำนาจเหนือตลาดนั้น ให้นำปัจจัยสภาพการแข่งขันของตลาดมาประกอบการพิจารณาด้วย เช่น

จำนวนผู้ประกอบการในตลาด

ซึ่งเป็นตัวกำหนดการเข้ามาแข่งขันของผู้ประกอบการ หากตลาดมีจำนวนผู้ประกอบการมาก สภาพการแข่งขันจะสูงกว่าตลาดที่มีจำนวนผู้ประกอบการน้อยราย

จำนวนเงินลงทุน

หากต้องใช้เงินลงทุนจำนวนมากก็จะมีผู้แข่งขันน้อย ตลาดอาจมีผู้มีอำนาจเหนือตลาดได้

การเข้าถึงปัจจัยการผลิตที่สำคัญ

หากมีการเข้าถึงปัจจัยการผลิตที่สำคัญได้ง่าย จะทำให้สามารถเข้าสู่ตลาด และสามารถแข่งขันในตลาดได้ง่าย แต่ถ้าตลาดใดที่เข้าถึงปัจจัยการผลิตที่สำคัญได้ยาก ตลาดนั้นอาจจะมีผู้มีอำนาจเหนือตลาด

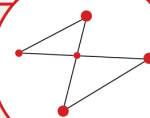

ช่องทางการจัดจำหน่าย

ตลาดใดที่มีช่องทางการจัดจำหน่ายจำนวนมากหลายช่องทาง จะแสดงให้เห็นว่าตลาดนั้น ๆ มีการแข่งขันสูง ดังนั้นโอกาสที่จะมีผู้มีอำนาจเหนือตลาดจึงเป็นไปได้ยากกว่าตลาดที่มีช่องทางการกระจายที่น้อยกว่า

เครือข่ายในการประกอบธุรกิจและโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นในการประกอบธุรกิจ

เป็นปัจจัยช่วยสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันทางธุรกิจ การมีเครือข่ายธุรกิจ และมีโครงสร้างพื้นฐานที่ต้องใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเงินลงทุนสูง จะสนับสนุนให้ผู้ประกอบการมีอำนาจเหนือตลาด

กฎระเบียบของภาครัฐ

เป็นปัจจัยที่สนับสนุนให้ผู้ได้รับใบอนุญาตมีอำนาจเหนือตลาด

ตัวอย่างการใช้อำนาจเหนือตลาดในรูปแบบต่าง ๆ

ในทางธุรกิจผู้ประกอบการที่มีอำนาจเหนือตลาดอาจความได้เปรียบจากการแข่งขันไปในการกำหนดราคาและปริมาณสินค้าหรือบริการที่มีลักษณะที่เป็นการบิดเบือนตลาด รวมถึงสามารถกำหนดเงื่อนไขทางการค้าที่เป็นการจำกัดเสรีทางการค้ากับคู่ค้าของตน และการเข้าไปแทรกแซงการประกอบธุรกิจของผู้อื่นอย่างไม่เป็นธรรม หากผู้ประกอบการใช้อำนาจเหนือตลาดนั้นอย่างไม่เป็นธรรมหรือไม่เห็นผลอันสมควร อาจมีความผิดตามกฎหมายแข่งขันทางการค้าได้ ตัวอย่างเช่น

ผู้ประกอบการผลิตและจำหน่ายปูนซีเมนต์รายใหญ่ ที่มีอำนาจเหนือตลาดได้กำหนดราคาขายต่ำกว่าต้นทุนรวมเฉลี่ย (average total cost) เพื่อกำจัดคู่แข่งที่อยู่ในตลาดเดียวกันให้ออกจากตลาด ย่อมมีความผิดตามกฎหมายการแข่งขันทางการค้า อันเนื่องจากการกำหนดราคาขายสินค้าหรือบริการอย่างไม่เป็นธรรม

ห้างสรรพสินค้ารายใหญ่ ที่มีอำนาจเหนือตลาดได้กำหนดเงื่อนไขว่าผู้ประกอบการที่นำสินค้าเข้ามาจำหน่ายในห้างสรรพสินค้าของตนจะต้องไม่นำสินค้าประเภทเดียวกันไปวางจำหน่ายในห้างสรรพสินค้าอื่นที่เป็นคู่แข่ง ย่อมมีความผิดตามกฎหมายการแข่งขันทางการค้าโดยการกำหนดเงื่อนไขที่ไม่เป็นธรรมให้คู่ค้าต้องซื้อหรือขายสินค้าหรือบริการจากตนเท่านั้น (exclusive dealing)

บทสรุป

ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล (digital transformation) ซึ่งทำให้เกิดการแข่งขันทางการค้าที่เพิ่มมากขึ้นและรุนแรงขึ้น ผู้ประกอบธุรกิจต่างต้องใช้กลยุทธ์การประกอบธุรกิจในรูปแบบต่าง ๆ พร้อมกับการปรับตัวให้สอดคล้องกับการแข่งขันในยุคดิจิทัลเพื่อแย่งชิงส่วนแบ่งตลาดจากคู่แข่งรายอื่น ๆ กฎหมายการแข่งขันทางการค้าจึงทำหน้าที่เปรียบเสมือนธรรมนูญทางการค้า ซึ่งเป็นกติกาสากลที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้ประกอบธุรกิจมีการประกอบธุรกิจแข่งขันกันอย่างเสรีและเป็นธรรม โดยผู้ประกอบธุรกิจขนาดใหญ่ที่เข้าข่ายเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาดไม่ว่าตามเกณฑ์ผู้ประกอบธุรกิจรายเดียว หรือเกณฑ์ผู้ประกอบธุรกิจ 3 รายแรกในตลาดสินค้าใดสินค้าหนึ่งหรือตลาดบริการใดบริการหนึ่ง ก็เป็นผู้ประกอบธุรกิจที่อยู่ภายใต้การบังคับใช้ของกฎหมายการแข่งขันทางการค้าเช่นกัน

แต่อย่างไรก็ตาม การมีสถานะเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาดไม่ถือเป็นความผิดตามกฎหมายการแข่งขันทางการค้าในตัวเอง แต่จะต้องมีพฤติกรรมการใช้อำนาจเหนือตลาดโดยมิชอบประกอบด้วยจึงจะเป็นความผิดตามกฎหมายการแข่งขันทางการค้า ได้แก่ การกำหนดราคาอย่างไม่เป็นธรรม การกำหนดเงื่อนไขที่ไม่เป็นธรรมให้กับคู่ค้าของตน การแทรกแซงการประกอบธุรกิจของผู้อื่น โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เป็นต้น โดยรายละเอียดว่าการกระทำลักษณะใดที่จะเข้าข่ายพฤติกรรมการใช้อำนาจเหนือตลาดโดยมิชอบสามารถติดตามต่อได้ในเอกสารชุดถัดไป เรื่อง การใช้อำนาจเหนือตลาดอย่างไม่เป็นธรรม

เอกสารเผยแพร่ข้อมูลความรู้
เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2560
จำนวน 8 บทความ

1. องค์กรกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า

2. การวิเคราะห์ขอบเขตตลาดและส่วนแบ่งตลาด

3. ผู้มีอำนาจเหนือตลาดและปัจจัยสภาพการแข่งขัน

4. การใช้อำนาจเหนือตลาดอย่างไม่เป็นธรรม

5. การรวมธุรกิจ

6. การกระทำร่วมกันของผู้ประกอบธุรกิจ

7. การปฏิบัติทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม

8. กรณีศึกษาคำวินิจฉัย “คดีพิกทอง”

สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
OFFICE OF TRADE COMPETITION COMMISSION

ที่ปรึกษา : คณะอนุกรรมการด้านการส่งเสริมการแข่งขันทางการค้า

จัดทำโดย : ฝ่ายเผยแพร่ความรู้และส่งเสริมการมีส่วนร่วม

โทร 0 2199 5411 อีเมล advocacy@otcc.or.th

สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า (สวค.)
Office of Trade Competition Commission (OTCC)

0 2199 5400

www.otcc.or.th | info@otcc.or.th

Website

Fanpage

Line Official

YouTube